

AQUATISCHE DIEREN ALS VOEDSEL VAN MERELS

Henk K.Mienis

Onlangs rapporteerde Jonkers (1988) over een mannetjes Merel, Turdus merla, die zich regelmatig tegoed deed aan Gewone Poelslakken, Lymnaea stagnalis, die hij opviste uit een vijver in Hollandse Rading. Deze waarneming is uiterst interessant daar merels gewoonlijk hun voedsel in een terrestrisch biotoop zoeken (Török & Ludvig, 1988).

Slechts een keer heb ik eerder een vermelding gezien van een waterslak als prooi van merels: de Hongaarse ornitholoog András Keve (1955) vond in de maag van een merel eens een exemplaar van de Spiraalschijfhoren, Anisus spirorbis.

Bij het doornemen van de literatuur kwam ik echter wel enkele andere interessante gevallen van predatie op aquatische dieren door merels tegen, die vergelijkbaar zijn met de waarneming van Jonkers.

Thomas (1972) beschreef de methode waarvan een vrouwtjes merel zich regelmatig bediende om aan Zwarte Platwormen, Polycelis nigra, te komen die aan de onderkant zaten van de bladeren van waterlelies in een vijvertje in een tuin in Compton, Surrey, Engeland.

Köhler (1990) rapporteerde over de vangst van levende Guppen, Poecilia reticulata, door een mannetjes merel. Deze tropische vissoort had hij uitgezet in een stroompje dat door zijn tuin liep ergens in Duitsland. Volgens dezelfde schrijver vermelden Glutz von Blotzheim & Bauer (1988) in hun "Handbuch der Vögel Mitteleuropas" ook kleine vissen als prooi van merels. Deze verwijzing heb ik echter niet kunnen verifiëren daar dit deel van deze belangrijke monografie nog steeds niet in Israël is aangekomen.

Een andere interessante vermelding vond ik nog in Tucker (1949) die in de literatuur een geval van predatie op kikkervisjes vond. Deze prooi werd ook aan jonge merels gevoerd.

Het verband tussen deze afzonderlijke, op het oog nogal uiteenlopende waarnemingen is duidelijk. In alle gevallen gaat het om één prooidier: poelslak, platworm, vis of kikkervisje, dat door één enkele merel als voedsel herkend werd. Deze nieuwe voedselbron werd daarna door de ontdekker heel intensief benut. Een goed voorbeeld van opportunistisch gedrag.

Hieruit blijkt dat nog heel interessante waarnemingen betreffende het gedrag van vogels in onze eigen achtertuin gedaan kunnen worden. Ik hoop dan ook dat dit in de toekomst mag leiden tot een vloed van andere interessante observaties.

Literatuur:

- Jonkers, D.A., 1988. Merel vangt slakken uit vijver. De Korhaan, 22 (3):78 en De Graspieper, 8 (4):170.
- Glutz von Blotzheim, U.N., & Bauer, K.M., 1988. Handbuch der Vögel Mitteleuropas. Vol.II. Akad.Verlagsges., Wiesbaden.(niet gezien)
- Keve, A., 1955. (Die Conchylien-Aufnahme der Vögel, IV). Aquila, 59-62: 69-81. (in het Hongaars)
- Köhler, K.-H., 1990. Amsel (Turdus merula) erbeutet Fische. Ornith.Mitt., 42 (5):130.
- Thomas, A., 1972. Blackbird taking flatworms from the undersides of water-lily leaves. British Birds, 65 (2):85.
- Török, J., & Ludwig, E., 1988. Seasonal changes in foraging strategies of nesting blackbirds (Turdus merula L.). Behav.Ecol.Sociobiol., 22: 329-333-
- Tucker, B.W., 1949. Turdus merula merula Linnaeus European Blackbird. In Bent, A.C.: Life histories of North American Thrushes, Kinglets, and their allies. U.S.Nat.Mus., Bull., 196: 70-84.

Gelezen in "Knooppunt", personeelsblad van de luchtmacht verbindings-meteorologische groep, maart 1990:

PRAATJE GEZOND

Als men maïsolie (wat toch wel bekend staat als één van de betere oliesoorten) gedurende 48 uur hoog verhit en dit zes dagen lang aan ratten te eten geeft, zullen de meeste de zevende dag geen trek meer hebben omdat ze met de pootjes omhoog liggen.

Nou heb ik altijd geleerd dat de zevende dag toch al een rustdag was, maar dit terzijde.

Had men de ratten zelf de eerste dag hoog verhit, dan hadden ze waarschijnlijk minder geleden.

Kent U de vetballen, die men buiten hangt voor de vogels die we zo lief hebben? Wedden dat ze voor het overgrote deel uit afgewerkt frituurvet worden gemaakt en voor menige vogel een wisse dood betekenen!

A.C.L.van Klaveren-van Oord.

